649/02

Den 8. juli 2002 blev i sag nr. 56.906:

xxxxx xxxxxxxxxx
xxxxxx xxx xxxxxxxxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Lærerstandens Brand-
forsikring G/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring og tillige er omfattet af en gruppeulykkesforsikring i Lærerstandens Brandforsikring G/S, klager ved sin advokat over selskabets sagsbehandling.

Klageren har været udsat for 7 ulykkestilfælde i perioden 1982 til 1998. Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for 4 ulykkestilfælde med henvisning til, at de er forældede.

Selskabet har i skrivelse af 18/10 2001 til nævnet redegjort for sagen, og af redegørelsen fremgår bl.a.:

1. Uheld i januar 1982

Klageren anmeldte den 13/5 1998, at hun var kommet til skade i januar 1982. Af en speciallægeerklæring af 26/1 1998 fremgår bl.a.: "Pt. henviser til vurdering klagende over smerter i nakke/skulderbæltet på højre side. Det går helt tilbage til begyndelsen af 80erne, hvor hun var udsat for et relativt dramatisk skiuheld, hvor hun styrtede og tumlede ned af løjpen. Blev ramt af flere andre skiløbere etc. Hvad der egentlig skete med skulder og nakke i den anledning fortaber sig, men efterfølgende har hun haft mere eller

mindre konstante gener med smerter i skulder og scapularegion samt ømhed i nakken, dog uden at det har haft noget redikulært præg."

Klageren har samtidig – i sin egenskab af idrætslærer – foretaget anmeldelse til Arbejdsskadestyrelsen, og i skrivelse hertil af 28/2 1998 har hun bl.a. anført, og hun i lang tid efter 1982-hændelsen gik til diverse behandlinger, og at hun siden 1982 har haft mange problemer med ryg og skulder.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for hændelsen med henvisning til, at klageren i hvert fald med udgangen af 1984 har været bekendt med de forhold, der danner grundlag for hendes erstatningskrav, hvorfor kravet er forældet ved udgangen af 1986 i medfør af 2-års reglen i forsikringsaftaleloven § 29.

2. Uheld 7/1 1993

I selskabets skrivelse af 18/10 2001 til nævnet hedder det bl.a.: "Dette uheld blev anmeldt til ulykkesforsikringen den 4. marts 1999. Af anmeldelsen fremgår det at vores medlem røg ud over en skrænt, da den ene ski hang fast i en sten. Vores medlem landede på højre skulder og ryg. Herefter har der været konstante smerter i nakken, højre skulder og arm, jf. overlæge F.J.'s erklæring. Der er usikkerhed om hvorvidt vores medlem var sygemeldt efter ulykken. I anmeldelsen til Arbejdsskadestyrelsen af 22. december 1998 oplyser vores medlem at hun ikke har haft fravær i forbindelse med uheldet, i følge erklæringerne fra F.J. og F.F.N. har vores medlem angiveligt været sygemeldt i ca. 2 uger. Det er vores opfattelse at et krav om erstatning er forældet både efter den to-årige og den fem-årige forældelsesregel. Stationærtidspunktet for de direkte følger efter denne skade kan efter vores opfattelse fastsættes til senest omkring årsdagen for uheldet, dvs. primo januar 1994. Vi har i den forbindelse lagt vægt på overlæge F.F.N.'s erklæring af 4. maj 2000, hvoraf det fremgår at der ikke har været nogle forbedringer i symptomerne efter 1993. Vi mener derfor at vores medlem omkring primo januar 1994 har været bekendt med omfanget af de varige følger, hun nu kræver erstatning for. Kravet herfor forfalder da medio januar 1994 med forældelse den 1. januar 1997 til følge. Kravet er endvidere forældet medio januar 1999 i medfør af den fem-årige forældelsesregel."

3. Uheld den 24/4 1994

Om denne hændelse har selskabet i sin ovennævnte skrivelse til nævnet anført: "Dette uheld blev - som det ovenstående [uheldet den 24/2 1994] - anmeldt til ulykkesforsikringen den 4. marts 1999. Af anmeldelsen fremgår det at uheldet opstod, da vores medlem snublede under tilløbet til en flyverulle. Hun landede på nakken med kroppen ind over sig, med det resultat at halshvirvelsøjlen blev sammentrykket og lænden og højre skulder fik nogle kraftige slag. Ved besøget på skadestuen samme dag kunne lægerne konstatere ømhed i lændehvirvlerne. Røntgenbillederne viste at der hverken var brud eller forskydninger. Lige siden uheldet har der været konstante smerter i højre skulder og i nakken. Igen er det vores opfattelse at kravet om erstatning for følgerne er anmeldt for sent. På baggrund af de lægelige oplysninger er det vores opfattelse at vores medlem har haft og været bekendt med et forfaldent krav med udgangen af 1995, altså små to år efter uheldet, og i alt fald senest i april 1996, hvor arbejdstiden bliver nedsat på grund af generne. Som følge heraf bliver kravet forældet pr. 1. januar 1999 i medfør af den to-årige forældelsesregel i §29. Da anmeldelsen af skaden først indløber i marts 1999 har vi afvist at yde erstatning for skaden på grund af forældelse."

4. Uheld den 12/12 1994

Selskabet har i sin skrivelse af 18/10 2001 til nævnet anført: "Dette uheld blev også anmeldt til ulykkesforsikringen og gruppeulykkesforsikringen ... den 4. marts 1999. Under et flyvespring landede vores medlem og slog knæet direkte i gulvet. Hun kunne herefter støtte på benet og gå normalt, også på trapper. Dagen efter blev hun undersøgt på skadestuen og lægerne konkluderede at nogle fibre fra lårmusklen muligvis havde løsrevet sig. Det er vores opfattelse at et krav om erstatning senest er forfaldet med udgangen af 1995 med forældelse pr. 1. januar 1998 til følge. Da vores medlem ikke har fremsat krav om erstatning inden 1. januar 1998, har vi afvist at yde erstatning på grund af forældelse. Vi bemærker i øvrigt at Arbejdsskadestyrelsen den 12. juni 2001 vurderede at uheldet ikke havde givet anledning til gener."

I klageskrivelsen, modtaget i nævnet den 9/10 2001, har klagerens advokat bl.a. bestridt, at der er indtrådt forældelse, og af skrivelsen fremgår bl.a.: "Til støtte for synspunktet om at KTs [klageren] krav mod Lærerstandens Brandforsikring ikke er forældet, gøres det **principalt** gældende:

at KT først ved Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 7. august 2001 fik kundskab om kravene og om, at de er forfaldet, jfr. herved FAL § 29, og

at kravene ikke er forfaldet før Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 7. august 2001, hvor årsagssammenhængen og omfanget af de varige men fastslås.

Subsidiært gøres det gældende:

at kravene tidligst er forfaldet på det tidspunkt, hvor en mulig årsagssammenhæng påvises i de indhentede speciallægeerklæringer af 25. marts 2000, 4. maj 2000 og 17. marts 2001, og

at KT først på dette tidspunkt blev bekendt med, at der kunne være krav i forbindelse med skaderne fra januar 1982, 7. januar 1993, 24. februar 1994 og 12. december 1994.

Til støtte for ovennævnte anbringender påberåbes:

Vestre Landsrets dom af 11. marts 1999 i B-0985-98, Vestre Landsrets kendelse af 3. februar 1999 i B-3112-98 samt ankenævnskendelser nr. 12788, nr. 35062, nr. 37878 og nr. 49674, ..."

Selskabet har hertil bemærket: "I relation til den to-årige forældelsesregel må vi for alle fire skaders vedkommende afvise at vores medlem først fik kundskab om sine krav, da Arbejdsskadestyrelsen traf sin afgørelse den 7. august 2001 eller da speciallægeerklæringerne forelå. Uheldene er ikke anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen i nær tilknytning til deres opståen, men først flere år efter. Jævnfør ovenstående er det vores opfattelse at kravene allerede kunne være fremsat på forfaldstidspunkterne. Vi har desuden ikke afvist at der årsagssammenhæng mellem uheldene og de anmeldte følger. Arbejdsskadestyrelsen vurderede den 7. august 2001 at det samlede varige men efter uheldene januar 1982, 7. januar 1993, 24. februar 1994 og 13. september 1996 andrager 35%. Da vi alene har anerkendt at skulle yde erstatning for følgerne efter uheldet den 13. september 1996, har vi den 31. august 2001 bedt Arbejdsskadestyrelsen udtale sig om mengraden efter denne skade. Vi har endnu ikke modtaget udtalelsen. På baggrund af Ankenævnets henvendelse har vi gennemgået ovennævnte uheld og de lægelige akter på ny. Vi finder imidlertid ikke anledning til at ændre vores afgørelse."

Nævnet har gennemgået sagens lægelige akter.

Nævnet udtaler:

Nævnet finder efter en gennemgang af sagen ikke at kunne kritisere, at selskabet har lagt til grund, at klageren har haft kundskab om sine krav og om, at de er forfaldet, på et sådant tidspunkt, at de ved anmeldelsen er forældet i henhold til forsikringsaftalelovens § 29, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen